

lønnede og betydelige Embede som Kvæstor ved Universitetet. Jeg maa finde dette Forslag ret urimeligt og maa bestemt modsætte mig, at det bliver gennemført, og jeg vil ogsaa tillade mig for det høje Ting at fremsætte Ændringsforslag paa dette Punkt til nærværende Lovforslag.

Carl Hansen: Lovforslaget, som det oprindelig blev forelagt, gaar i Virkeligheden ud paa en delvis Omordning af Centraladministrationen, en Omordning, som sikkert efter de Oplysninger, der findes i Lovforslagets Motiver, er ret nødvendig. I alt Fald kan det ikke nægtes, at naar Arbejdet vokser ud over en vis Grænse, maa der ansættes flere Embedsmænd, for at man skal kunne overkomme Arbejdet. Der er imidlertid i Lovforslagets Motiver nævnt et Moment, som — jeg kan ikke se rettere — taler for at gaa en anden Vej end den, man er gaaet ved Lovforslaget. Det gøres nemlig gældende, at man ikke alene har et forøget Arbejde i Ministeriet, som paahviler eller vil komme til at paahvile Overfængselsinspektøren, men at man ogsaa har Udsigt til, hvad der er ganske rigtigt, i en ikke alt for fjern Fremtid at faa et betydeligt større Arbejde. Det synes mig derfor, at det vilde have været heldigere, om man havde søgt at udskyde den endelige Ordning, til dette Tidspunkt indtræder. Det skal jeg imidlertid ikke gøre mig til Dommer over, men kun sige, at det ligger saa nær for, at jeg har undret mig over, at Lovforslaget er kommet, og at man ikke er gaaet den Vej at forøge det mere underordnede Personale og vente med den endelige Ordning. Men Ministeriet har jo forelagt Lovforslaget og maa altsaa have Grunde, der tale for at gaa den foreslaaede Vej.

Der er ogsaa en anden Vej, som jeg synes laa betydeligt nærmere end den foreslaaede. Det fremgaar af Lovforslagets Motiver, at den Stilling, som man vil give Direktøren for Fængselsvæsenet, som han efter Lovforslaget skal hedde, vil have langt mere tilfælles med en almindelig Departementschefs Stilling. Han vil komme til at sortere direkte under Ministeren, og alle de Sager, som passere ham, ville blive afgjorte efter de samme Regler som de Sager, der passere den sædvanlige Vej gennem Kontorchef og Departementsschef til Ministeren. Det synes mig derfor, at det i Virkeligheden vilde have været bedre at oprette et nyt Departementschefembede. Maaske vilde Ordningen være bleven en

Smule dyrere, men det kunde dog ikke have spillet nogen væsentlig Rolle. Det meste Arbejde, der sorterer under den nuværende Overfængselsinspektør, er i Virkeligheden sideordnet det Arbejde, der almindeligt foregaar i Centraladministrationen, og naar man gjorde det til Pligt for Departementschefen at foretage de Embedsrejser, som nødvendigvis maa følge af, at han har et Overtilsyn med Fængselsvæsenet, tror jeg, at man meget godt, og endda vel saa godt, kunde have klaret sig paa denne Maade.

Jeg skal imidlertid ingenlunde nægte, at den foreslaaede Udvej ogsaa er fremkommelig. Hvad der paatænkes, er jo at oprette en Embedsstilling, der ligger nogenlunde midt mellem Kontorchefs- og Departementschefsstillingen. At denne Vej skulde være heldigere, kan jeg ikke se, men at den er fremkommelig, kan jeg, som sagt, indrømme, og i og for sig vil jeg heller ikke modsætte mig, at man gaar den Vej. Kun synes jeg, at det trængte til en noget nærmere Undersøgelse, om det er den heldigste Vej. Landstinget har imidlertid, som allerede anført af den højtærede Justitsminister, omformet Lovforslaget ret betydeligt, og jeg glæder mig over, at Ministeren har bebudet at ville foreslaa Ændringer i forskellige Retninger i det foreliggende Lovforslag. Den foreslaaede Direktørlønning, som er vedtagen af Landstinget, er lig Departementschefs-lønning. Faar han Departementschefsstilling, og bliver Embedet et Departement, er det klart, at saa skal man have denne Løn, men gør man det til en noget ringere Stilling ogsaa med Hensyn til Arbejdet, er det rimeligt, at man fastsætter Lønnen noget anderledes, end Landstinget har foreslaaet. Den Lønning, som var foreslaaet i det oprindelige Forslag, tror jeg ikke har noget Sidestykke i den øvrige Centraladministration, men det er et ret underordnet Spørgsmaal. Jeg tænker nærmest paa Stillingen som Overarkivar, som Overbibliotekar, som forholder sig paa lignende Maade til Kontorchefs- og Departementschefsstillingerne.

Den ærede Minister nævnede et andet Spørgsmaal, som drejer sig om at give den nuværende Overinspektør en Slags Efterløn, Pension, hvis han mister denne Stilling. Denne Omordning, der her er tilsigtet, har ikke noget Sidestykke i den hidtidige Lønningslovgivning, og jeg er enig med Ministeren om, at det maa man bort fra. Der er ogsaa i § 1, 2det Stykke, noget, vi sikkert ikke bør gaa ind paa.